

<b>ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG</b>	
Ügyszám:	10/1434-0/2013.
Érkezett:	2013 SZEPT 27.



Az Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest  
Donáti u. 35-45.

A Szolnoki Törvényszék

5000 Szolnok  
Kossuth L. u. 1.

útján

<b>SZOLNOKI TÖRVÉNYSZÉK</b>		4.
Főljstromszám a kezdőíraton:		
Érkezett:	2013 -09- 2 0	Péld.: 3
Melléklet:	3x372 közzététel: megfigyelés	
Érkezés módja:	belső	
Főljstromszám az utóíraton:	10G-21138/2008/89	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[Redacted]  
[Redacted]ni [Redacted]ó [Redacted] felperesnek [Redacted]  
[Redacted]s [Redacted]t [Redacted]k [Redacted]i [Redacted]s [Redacted]ata [Redacted]  
[Redacted]u) alperes ellen

kártérítés iránt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság előtt 10.G.21.138/2008., majd fellebbezési eljárásban a Debreceni Ítéltábla előtt Gf.III.30.920/2011/8. számon, majd a Kúria előtt felülvizsgálati eljárásban Pfv.V.21.840/2012/7. számon folyamatban volt eljárásban a Kúriának a Pfv.V.21.840/2012/7. számú ítéletével helyben hagyott, a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.920/2011/8. számú ítélete ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján

**alkotmányjogi panaszt**

nyújtunk be.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.920/2011/8. számú) ítélete, valamint a Kúria (Pfv.V.21.840/2012/7. számú) felülvizsgálati ítéletének teljes körű alkotmányellenességét. Kérem továbbá az ítéletek teljes megsemmisítését.

**Indokolás**

A felperes és jogelődje az Alperestől bérelték a [Redacted], [Redacted] a [Redacted] szám alatt található pinceraktárt és üzlethelyiséget, melyben műszaki cikkek kiskereskedelmét végezték. A felek előtt azonban ismert volt a pinceraktár rossz állapota. Éppen ezért 2005-ben olyan bérleti szerződést kötött az Alperes a Felperessel, amelyben e hiányosságokra tekintettel kedvezményes bérleti díjat állapított meg.

[Redacted]

A Felperes kizárólagosan használta a pinceraktárt és az üzlethelyiséget összekötő teherfelvonót, amelyhez fizikailag sem volt másnak hozzáférése. Így, hivatkozva a korábban előadottakra is, a felvonó karbantartása, javítása, pótlása, cseréje a korabeli hatályos szabályok alapján egyaránt a Felperes kötelessége lett volna. Azonban ő ezt elmulasztotta, és jogellenesen mondta fel a bérleti szerződést.

Az eljárást lezáró legutolsó, a Kúria által hozott felülvizsgálati ítélet azonban helyben hagyta a Debreceni Ítéltábla ítéletét, és ezzel alkotmányellenes helyzetet teremtett. A Kúria az ítéletét 2013. július 24-én kézbesítette, így az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 30. §-ában meghatározott hatvannapos határidőn belül kívánjuk alkotmányjogi panaszunkat előterjeszteni. Az ítélet ellen, mivel azt felülvizsgálati eljárásban hozták, további jogorvoslattal már nem tudunk élni.

A Debreceni Ítéltábla és a Kúria (a továbbiakban együtt: bíróságok) visszaéltek a hatáskörüikkel, és a jogalkalmazás helyett a jogalkotás talajára tévedtek anélkül, hogy erre az Alaptörvényben foglaltak szerint lehetőségük lett volna.

A lakások és helyiségek bérletéről szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ltv.) 91/A. § 17. pontja g) alpontja jelenleg hatályos szövege alapján is csupán általában minősíti a törvény központi berendezésnek a személy- és teherfelvonót.

Tévedtek tehát a bíróságok, amikor a kizárólag a pince és az üzlethelyiség között létesített, kizárólag az üzlethelyiség használója által igénybe vehető felvonót az épület központi berendezésének ítélték. Ezzel alkotmányellenesen szűkítik a törvényszöveg értelmét, ugyanis az az „általában” kitételrel két irányban is teret enged a jogértelmezésnek. Egyrészt azért, hogy előfordulhatnak olyan esetek is, amikor a felvonó a fizikai elhelyezkedése miatt kizárt, hogy központi berendezés legyen. Másrészt: emiatt nem jogkérdésről, hanem ténykérdésről beszélünk, ahol nemcsak helye van bizonyításnak, hanem a bizonyítást le is kell folytatni, különben az ítélet megalapozatlan.

A jelen esetben a bíróságok indokolatlanul mellőzték a Szolnoki Törvényszék által lefolytatott bizonyítást, amelynek értelmében nyilvánvalóvá vált, hogy a teherfelvonó nem központi berendezés. E vonatkozásban pedig nem [REDACTED] [REDACTED] iü. szakértő szakvéleménye a releváns, hanem [REDACTED] [REDACTED] építész szakértőé.

A bíróságok alkotmányellenesen mellőzték ezt a bizonyított ténytet, ezzel nyilvánvalóan a jogszabályok ellenében jártak el. Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése értelmében az alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek. Így a bíróságoknak kötelességük azokat betartani és betartatni. A jelen esetben azonban éppen a bíróságok szegték meg ezt a kötelezettséget, amikor a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság által bizonyított tényeket az ítéleteikből jogellenesen mellőzték.

Tekintettel arra, hogy a bíróságok ilyen nagymértékű bizonyítást mulasztottak el, véleményünk szerint megalapozatlan az ítéletek rendelkezése. Mivel az ítéleteknek az általános (jogszabályi) rendelkezések egyedi ügyre történő alkalmazását kell megtestesíteniük, elengedhetetlen, hogy azok jogszerűek legyenek. Ehhez pedig teljes körű és okszerű bizonyítás lefolytatására van szükség. Ezért az ítéletek sértik az alaptörvény b) cikk (1) bekezdését, mely szerint Magyarország független, demokratikus jogállam. A jogállamiság a jog kizárólagossága (rule of law) és a jogbiztonság elvének alkalmazhatóságára bontható.

A jogi leszabályozottság sok irányú lehet, többek között eleget kell tennie az indokolt rugalmasság elvének is, főleg a polgári jogban. Nem véletlenül határozták meg rugalmasan, hogy az épület mely eleme mikor minősül központi berendezésnek. A központi berendezés minősítés alól lehetnek indokolt kivételek, és ez ebbe a körbe tartozik. Ha a bíróságok elvitatják ezt a mozgásteret, szembefordulnak a polgári jognak azzal az alapelvével, amely alapján a felek autonóm, mellérendelt viszonyába csak a legszükségesebb mértékben lehet beavatkozni. Jelen esetben nincs szükség olyan védelemre, amely a bérlő pozícióit erősítené, ennek nincs sem alkotmányos, sem egyéb indoka, lévén szó helyiségbérletről, ahol a szereplők ereje legalább kiegyenlített, ha ugyan nem beszélhetünk a Felperes erősebb pozíciójáról.

A bíróságok tehát sértették a jogi leszabályozottságból fakadó azon követelményt, hogy teret kellett volna engedniük a jogszabályban biztosított kivételnek. Ennek megfelelően a kérdés nem jogkérdés, hanem ténykérdés, és ezzel kapcsolatban kötelesek lettek volna elfogadni a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság által lefolytatott bizonyítást, mivel az szükséges volt, és nem volt törvényt sértő.

A jogi leszabályozottság követelményét sérti, hogy az ítéletek a polgári jog szellemiségével ellentétesen, az Ltv. szabályait figyelmen kívül hagyva, a teherfelvonót indokolatlanul központi berendezésnek minősítik, ezzel jogalkotó szerepkörbe kerültek, mivel tevékenységük arra irányult, hogy az ítéletben hatálytalanítsák az Ltv. „általában” fordulatát, mely a főszabály alóli kivétel előfordulását teszi lehetővé.

A joguralom értelmében, egy modern társadalomban a jognak minden lényeges társadalmi viszonyt le kell szabályoznia. Ebben, mint alkalmazott tudomány, némiképp a matematikára hasonlít. A fenti elv úgy fordítható le, hogy a jogalkotási monopóliummal rendelkező szervek jogosultak csak jogot alkotni, de ki kell méríteniük jogalkotási hatáskörüket. Az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdése szerint jogalkotó szervek – normál jogrendben - : az országgyűlés, a kormány, a Magyar Nemzeti Bank, a miniszterelnök, a miniszter, a – törvényben meghatározott – önálló szabályozó szervek vezetője, és a helyi önkormányzatok. Ebből következik, hogy a bíróság jogot nem alkothat, csupán alkalmazhat, és nem szűkítheti le egy jogi norma értelmét megfelelő indok nélkül. A bíróságoknak tiszteletben kell tartaniuk a jogalkotók által alkotott jogszabályokat, a jogértelmezésnek ezeket a kereteit nem léphetik át.

Sértik az ítéletek továbbá a jogbiztonság elvét is. Megengedhetetlennek tartjuk, hogy a bíróságok a megyei bíróság által lefolytatott, perdöntő bizonyítékot mellőzve teljesen más eredményre jussanak, mint a megyei bíróság a törvényes bizonyítás lefolytatását követően.

Álláspontunk szerint egyedül a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság volt a kérdésben következetes, amikor helyes döntést hozott, megállapítva a felvonó nem központi jellegét, azonban a Debreceni Ítéletábla és a Kúria az Alaptörvény 28. cikkével ellentétesen döntött. A 28. cikk a következőket rögzíti: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józanésznek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.” Véleményünk szerint ezeknek a követelményeknek a felülvizsgálati eljárással lezárt és jogerőssé vált ítélet nem felel meg.

Sértik a bíróságok (a megyei bíróságot kivéve) a tisztességes eljárásnak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében lefektetett követelményét. E szerint: „Mindenkinek joga van

*Jel*



ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az a határozott álláspontunk, hogy a megyei bíróság kivételével a bíróságok eljárása nem volt tisztességes a már vázoltak miatt. Jogellenesen mellőztek egy törvényes bizonyítást arra hivatkozással, hogy az nem ténykérdés, hanem jogkérdés.

Tisztességtelen továbbá az Ítéletábla és a Kúria eljárása amiatt is, mert szabályszerű értesítést nem kaptunk időben arról, hogy a Felperes fellebbezett. Így nem állt módunkban szabályszerű kérelmet előterjeszteni az Ítéletábla előtti eljárásban tárgyalás tartására. Formailag ugyan igazolható a Kúria indokolása, ugyanakkor a gyakorlatban, az eljárásjogi helyzetünkben három alapvető jogunk sérelme is megállapítható.

Egyfelől, kiváltképpen az ítéletábla, nem kezelte egyformán a Felperest és az Alperest, így sérül az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőséghez fűződő joga az Alperesnek, továbbá álláspontunk szerint az Alperes az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt tilalom ellenére indokolatlan hátrányos megkülönböztetésben részesült. Többek között amiatt, hogy nem került az Alperes részére időben megküldésre a Felperes fellebbezése, és erre tekintettel nem tudott nyilatkozni arról, hogy az Ítéletábla előtti eljárásban tárgyalás tartását kérje. Ezt ugyanis Alperes csak a Felperes fellebbezésének ismeretében kívánta volna megtenni, egyébként azonban nem. Így sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített: jogorvoslathoz való joga is.

Összegezve: a bíróságok ítéletei az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sértik, emiatt alkotmányellenesek: B) cikk (1) bekezdése, jogállamiság, jogbiztonság elve, törvényes bizonyíték jogellenes mellőzésével és a jogalkalmazói hatáskör túllépésével (amely jogalkotásba fordult át), sértik az R) cikk (2) bekezdését (mivel nem tartják be a jogszabályban biztosított kivételt), sértik a T) cikk (1)-(2) bekezdését a hatáskörtúllépéssel, sértik a XV. cikk (1)-(2) bekezdését (törvény előtti egyenlőség, diszkriminációmentesség), XXIV. cikk (1) bekezdését (tisztességes eljárás követelménye) és XXVIII. cikk (7) bekezdését (jogorvoslathoz való jog).

Fentiek alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Debreceni Ítéletábla és a Kúria felülvizsgálati ítéletét szíveskedjék megsemmisíteni, mivel az ítéletek alaptörvény-ellenesek.

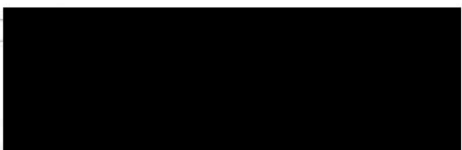
Az eljáró jogtanácsos képviseleti joga a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 67. § (1) bek. e) pontján alapul. A beadványunkon illetéket nem rovunk le, mivel az eljárás illetékmentes.

Alkotmányjogi panaszunkhoz mellékletben csatoljuk:

- 1./ az eljáró jogtanácsos jogtanácsosi igazolványának másolatát a képviseleti jog igazolására,
- 2./ az ügyben keletkezett ítéleteket. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság ítéletét csupán azért csatoljuk, mert a perbeli összefüggések megvilágítása érdekében szükség van az ítélet csatolására is.

Amennyiben szükséges a tényállás alkotmányjogi összefüggéseinek teljes körű felderítéséhez, indítványozzuk, hogy a T. Alkotmánybíróság szerezzé be a Szolnoki

*Dok*



Törvényszéktől (jogelődje a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság), a Debreceni Ítéltáblától, valamint a Kúriától a per teljes anyagát.

Az eljárásban arra kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a közérdekűnek nem minősülő adatok vonatkozásában az adatok közzétételét szíveskedjenek mellőzni.

Alkotmányjogi panaszunk – többek között – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján alapul, a jogvédelmet az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésére tekintettel is kérjük.

A T. Alkotmánybíróság segítő közreműködését köszönve

Szolnok, 2013. szeptember 11.

**Tisztelettel:**

